

ZPRAVODAJ Z NERESTEC

Ročník VI.

Číslo 20

duben 2016

Vážení čtenáři,

novinky a dobré zprávy se většinou šíří rychle. Jak jistě již mnozí víte, zúčastnil se starosta s chotí tradičního Plesu jihočeských starostů v Českých Budějovicích, který se konal 15. března. Tentokrát se štěstí usmálo na naši obec a v hlavní tombole jsme vyhráli pro obec

Nerestce hlavní cenu – osobní automobil KIA Picanto. A není ta mašle na tom autě krásná? Ta se mi líbila hned od začátku.

Březen byl vůbec bohatý na zážitky. Také jsme poseděli se ženami na MDŽ při příjemné hudbě a ještě příjemnějším občerstvení s krásnými květinami.

Také bylo plánováno promítání filmu, kde jste měli na výběr ze dvou filmů. Bohužel nikdo neprojevil zájem a tak jsme od akce upustili.

Chtěla bych touto cestou poděkovat Terezce Vaněčkové za organizaci rachtání a nelehký úkol,

protože jak jste si jistě všimli, letos rachtali skoro sami prckové.

Společně s knihovnou jsme připravili literární soutěž, kde jste mohli přispět jakýmkoli dílkem. I tato akce se nesetkala s ohlasem. Bohužel, je nám to líto, snažili jsme se s knihovnicí náš zpravodaj udělat ještě čtenější, ale dobrý úmysl se nezdařil. Tak přistoupím k tomu, co jsem opravdu nechtěla. Prozatím budou zveřejňovány jen základní informace.

Pokud však budete mít zájem se na zpravodaji podílet, budu jen ráda.

Byl Vám též nabídnut kurz německého jazyka. Zájemce byl však pouze jen jeden, proto se kurz neuskuteční.

A na závěr dobrá zpráva – byl nám schválen grant na Strašení ve výši 20 000,--Kč.

Citát: „Bez činu zůstává i nejkrásnější myšlenka bezcennou.“

Mahátma Gándhí

VOLSTARY

Dobrý den,

o tom, že obec má své auto už jste asi mnozí slyšeli. Jenže co určitě nevíte, je to, jaký je to zážitek a pocit když možná ze sta přítomných obcí a starostů či starostek vyhrajeme zrovna my. Ještě větší zázrak byl, že v komunální tombole je jen sedm cen. No a vrchol je, když si cenu musíte dojít převzít na podium od pana Aleše Cibulky, který celý ples moderuje. To je teprve mazec.

No a teď zase zpátky do reality našeho života. Vzhledem k tomu, že nový systém v rozdělování dotací, je bohužel podstatně náročnější, je nutno se obrátit na profesionály. V současné době pracujeme na podání žádosti na dotaci v IROPu, kde můžeme dostat až 90% na realizaci cyklostezky. A tak uvidíme, zdali budeme úspěšní. Protože ale naši zákonodárci nám hodili na hrb stavby místních komunikací a s tím spojenou administraci včetně vydání stavebního povolení, je to pro nás už od začátku podstatně náročnější.

Dál pracujeme také na možnosti získání dotace na Revitalizaci Pod Řištěm III. etapa. I zde bychom chtěli pokud možno co nejvyšší dotaci. Tak doufám, že se nám podaří nějaký grant či dotaci získat. Na jedné ze schůzí zastupitelstva byla připomínka, zda by nešlo něco udělat s naším hřištěm na volejbal. A poté, co se na mě obrátili mladí hráči, že by chtěli svépomocí hřiště upravit, jsem souhlasil. Protože bude třeba máknout abychom to stihli, bylo by dobré, kdyby se nás sešlo na plánované brigády co nejvíce. Samozřejmě budeme rádi, pokud se této aktivity zúčastní i chalupáři v jakémkoli množství. Děkuji všem kteří se zúčastnili nebo ještě zúčastní. Každoročně i letos jsme žádali o dotaci z programu obnovy venkova. Letos to bude oprava střechy obecní stodoly, kterou bychom chtěli realizovat co nejdříve. Zatím nevím, v jaké výši nám bude dotace schválena. Pokud to vyjde, budeme chtít řešit i odvodnění pozemku.

Na závěr, pokud jste ještě neměli možnost číst nebo slyšet, je na letošní rok naplánovaná Jihočeským krajem rekonstrukce starého mostu. Podle dostupných informací, které mám, by se mohlo začít zhruba v polovině roku. Konečně, chtěli jsme, aby kraj uvolnil peníze na tuto opravu a tak bude třeba vydržet problémy s dopravou a přejezdy mezi obcemi. Předpokládám, že naše úsilí tak bude korunováno úspěchem.

Přeji Vám krásné jaro.

Vladimír Macoun

V minulých letech nás opustilo několik dobrých kamarádů a přátel. A byť se mě to bytostně dotýkalo, nikdy jsem se k tomu příliš nevyjadřoval. Letošní rok ovšem nezačal nikterak slavně a o to více mě to mrzí. Konečně jsem si myslel, že je tu adekvátní náhrada za Vládu, ale člověk míní a život mění. V únoru jsme se rozloučili s Ivanem Debnarem.

ZE ZASTUPITELSTVA OBCE ZE DNE 15. 2. 2016

- **Dotace 2016**

a) Revitalizace III. etapa – požádat v případě vyhlášení vhodného programu OPŽP, Mze. Výše dotace ve výši 80 – 100%.

b) Cyklostezka Nerestce –požádat v případě vyhlášení vhodného programu např. IROP. Je pracováno na stavebním povolení. Zpracování žádosti bude pověřena MAS Brána Písecka za cca 20 000,--Kč. Studie proveditelnosti za cca 10 000Kč. Dotace z IROPu ve výši 90%.

c) POV – oprava střechy obecní stodoly

d) Nákup dopravního vozidla 8 +1 pro SDH s přívěsným vozíkem

e) Projekt Infocentra a startovacích bytů – pokračuje projektová dokumentace

- VPP – zaměstnat P. Páteckého, paní B. Housarová se zúčastní rekvalifikačního kurzu od ÚP. D. Housar končí v programu VPP

- ZO schválilo Obecně závaznou vyhlášku o pohybu psů

- Hospodaření za rok 2015 – Příjmy 2 073 772,73, výdaje 1 906 981,48 Kč. Obec hospodařila s kladným výsledkem ve výši 166 791,25 Kč. Na BÚ je 476 900,80 Kč k 31. 12.2016. ZO bere na vědomí, bude součástí závěrečného účtu.

- Rozpočtový výhled na roky 2016 – 2020 - starosta ukládá vypracovat návrh finančnímu výboru

- J. Mikolášková – žádost o zatrubnění příkopu vedle cesty k bažantnici v H.N. o délce cca 20 m. Paní Mikolášková zakoupí trubky na vlastní náklady, obec zajistí položení.

- zpráva finančního výboru – vypracována na základě stížností občanů na volně pobíhající psy v kú Horní a Dolní Nerestce. Projednáno bylo prozatím se dvěma občany, kteří byli seznámeni s novou platnou vyhláškou o volně pobíhajících psech. Další občané budou upozorněni na dodržování vyhlášky a případné sankce za porušení

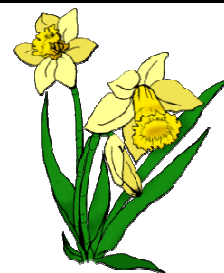
- **Různé**

- zájemci o kompostér se ještě mohou nahlásit
- dřevo – žádosti vykryty, štěpka na multikáře volně ložená za cca 400,--
- brigády – na opravu hřiště

BLAHOPŘEJEME

květen

Ing. Miloslav Prágr

PROVOZ SBĚRNÉHO MÍSTA

SOBOTA 9:00 – 10:00	STŘEDA 17:00 – 18:00	
30. 4. 2016	13. 4. 2016	8. 6. 2016
28. 5. 2016	27. 4. 2016	22. 6. 2016
25. 6. 2016	11. 5. 2016	6. 7. 2016
23. 7. 2016	25. 5. 2016	20. 7. 2016

SVATÍ NA STARÉM MOSTĚ

O plánovaném návratu soch 8 svatých na náš starý most jistě již víte ze starších čísel Zpravodaje. Než se však jejich návratu dočkáme, seznámím Vás postupně se svatými, kteří se snad budou na mostě vyjímat.

8) Svatý Zikmund

Od ariánství přešel ke katolické víře. Stal se burgundským králem. Byl energickým mužem, který horlivě upevňoval křesťanství ve své zemi. Jednou těžce podlehl své prudké povaze. Uvěřiv pomluvě, že mu syn usiluje o život, nechal ho zardousit. Vzápětí však uznal svou vinu a činil pokání. Vyprosil si od Boha milost, aby směl odpykat svou vinu na zemi. Po roce byl zajat Franky a po věznění v Orleansu zavražděn i s rodinou vhozením do studně.

Pocházel zřejmě z Lugdunum (pozdější Lyon), jenž tehdy bylo hlavním městem Burgundského království. I když tento kraj leží v dnešní Francii, byli jeho obyvatelé původně pohanským národem německého kmene. Zikmundovým otcem byl ariánský král Gundobald. Zikmund se asi krátce před rokem 500 oženil s Amalbergou, dcerou ostrogótského krále Theodoricha. S ní měl syna Sigerika. Působením biskupa Avita se seznámil s katolickou vírou a veřejně se odřekl ariánského bludařství. Zikmund po přijetí víry se svou rodinou navštívil papeže Symmachu a přivezl od něj ostatky svatých. Za své sídlo si zvolil Ženevu a tamní biskup a pozdější světec Maxim v něm udržoval horlivost pro katolickou víru. Z jeho popudu vybudoval klášter St.Maurice-en-Vallais i s chrámem v Agaunu, na území Švýcarska. Je to v Evropě jediné místo, kde od té doby bez přerušení trvá řeholní společenství. Zikmund podporoval i budování škol a zval věhlasné učitele.

V roce 516 zemřel Gundobald a Zikmund převzal vládu v Burgundsku. Usiloval o šíření katolické víry a obrácení ariánů. Po smrti první manželky se oženil s komornou Prokopíí, zvanou též Konstancie. Ta Sigerika z prvního manželství nenáviděla a v manželovi proto vyvolala podezření, že Sigerik touží zmocnit se jeho koruny vraždou. Protože ze Zikmunda barbarská pudovost nevyprchala, nechal se unést hněvem a dal Sigerika zardousit. Bylo to r. 522. Pak se vrhl na jeho tělo a hořce prý svého činu litoval. Začal se postit a vydal se konat velmi přísné pokání. Obcházeje chrámy prosil jednotlivé patrony o přimluvu až došel do kláštera sv. Mořice, tam se delší dobu kál a dosáhl odpuštění. Prosil Boha o potrestání již na tomto světě za svá provinění a přál si zemřít mučednickou smrtí.

Hned následujícího roku vtrhli do Burgundska Frankové, Zikmundovo vojsko porazili a obsadili část jeho říše. Zikmund sám se jako poustevník v mnišském rouchu ukryl v jeskyni versalského vrchu, ale zrádní burgundžané ho vyslídili a přemluvili k přesunu do kláštera v Agaunu. Cestou ho průvodci svázali a vydali králi vítězných Franků Chlodomarovi. Ten ho nechal odvést do vězení v Orleansu, kde byli uvězněni dva Zikmundovi synové i manželka.

Zikmundův bratr Godomar pak povstal proti Frankům a vyhnal je z Burgundska. Chlodomar se ale nechtěl s porážkou Zikmundovým bratrem smířit a rozhodl se k dalšímu útoku, avšak nejdříve i přes přímluvu opata z Micy tvrdě skoncoval se zajatci. Bylo to v dalším roce po vpádu, na 1. máje, kdy Zikmunda, jeho manželku i oba syny dal vhodit do studny při vesnici Coulmiers /Saint-Péray-la Colombe/ (dle některých překladů Kolumně). Tam prý leželi do 16. 10. 535 nebo r. 536, kdy opat Venerand měl dovoleno jejich ostatky vyzvednout a převést je do svého kláštera sv. Mořice. Dle jiných zdrojů je prý opat z Agaunu vyjmul již dříve. Slavnostní přenesení se dle zvykového práva rovnalo svatořečení. Podle svědectví biskupa Řehoře Tourského byl Zikmundův hrob oslaven zázračnými uzdraveními a ze studny, v níž tak dlouho jeho tělo leželo pili prý vodu nemocní zimnicí a docházeli náhlého uzdravení.

Úcta k svatému Zikmundovi se šířila s rozdáváním jeho ostatků už v 9. a 11. stol. do Sens a opatství dnešního Švýcarska. Část Zikmundovy lebky je v Einsiedlen, kde se stal spolupatronem chrámu. V roce 1354 odnesl odtud Karel IV. větší část ostatků do Prahy a to část jeho lebky a rámě sv. Mořice. V roce 1365 při návratu z Avignonu navštívil Karel IV. klášter sv. Mořice a dosáhl toho, že mu bylo darováno tělo sv. Zikmunda, s nímž se cítil duchovně spřízněn. Ostatky byly 27. 9. uloženy v nové kapli sv. Víta a část ostatků věnoval polskému králi Kazimírovi pro katedrálu v Polocku. Od roku 1366 se z rozhodnutí pražské synody začal slavit svátek sv. Zikmunda 2. 5. jako zemského patrona a jeho úcta se rozšířila po celém českém království. V Čechách mu byly zasvěceny čtyři kostely a více oltářů. Dnešní náhrobek, po oloupení pokladu náhrobku původního, pochází asi z roku 1730. Svátek sv. Zikmunda se v našich zemích v posledním století uváděl 30. 4. protože na původní den sv. Zikmunda, připadala památka učitele církve

Zdoj: Catholica

Zprávy z knihovny

! Důležité upozornění!

V dubnu a v květnu je naplánovaná větší rekonstrukce v knihovně. Znamená to, že veškeré knihy budou vystěhovány a provoz knihovny bude výrazně omezen a v minimální míře přesunut do Hasičské klubovny. Proto žádám všechny čtenáře a čtenářky, pokud je to možné, přijďte si vyměnit knihy ještě před rekonstrukcí. Termín bude upřesněn, takže sledujte prosím vývěsku knihovny. Nebo se informujte na Tel. č. 728 595 312.

Děkuji Eliška Felbábová

KIA PICANTO

....a teď trochu obšírněji.....

Ples starostů se konal letos již po páté. Je to poměrně velká událost, která se koná Metropoli v Č.B. Celým večerem provádí moderátor Aleš Cibulka. A je i na co koukat, bývá bohatý doprovodný program. V letošním roce vystoupil Vladimír Mišík se skupinou ETC, bylo předtančení, kouzelník a i na raut došlo. Součástí jsou také tomboly, tak zvaná komerční, kterou si může zakoupit každý návštěvník, z té se pak ještě losují 3 hlavní ceny. Poslední tombola je komunální, kde bylo 7 hlavních cen. Ty se losují pouze z obcí, které zde mají svého zástupce v podobě starosty nebo místostarosty, a to vše pod notářským dohledem. To tak na úvod...

Komunální tombola se losuje v půlnoci, a to od poslední ceny. V letošním roce zde byl například fotoaparát, zahradní sekačka, křovinořez, poukázky na nákup zboží, propagace obce v Jihočeské televizi a hlavní cenou bývá malý osobní automobil, který věnuje CB AUTO.

A tak již unaveni po dlouhém večeru jsme se chystali pomalu k domovu, protože nohy už řádně bolely. A tak již Láďa stál opřen o sloup a připraven k odchodu. Je pravda, že pan Cibulka moderoval nápaditě a hlavně to dokonale dokázal zdramatizovat. Bylo to ve stylu: „Neznáte nějakou obec na začátku abecedy, která má v názvu...., na konci abecedy...“ Pokud někdo vykřikl název obce, tak většinou poupravil informace, ale k výsledku se vždy dopracoval.

A tak došlo k poslednímu losování. Nastalo hrobové ticho a ozvalo se: „ To jsem v životě neslyšel,“ a údiv. Pak se zamyslel a řekl: „ Znáte nějakou obec, která má v názvu tři písmena e?“ A tak Láďa od sloupu houkl: „Nerestce!“. Z pódia se ozvalo: „Co jste říkal?“ A od sloupu znovu: „Nerestce!“ A tak slovní přestřelka pokračovala. Z jeviště zaznělo: „A to je ještě v Čechách?“ A od pověstného sloupu: „No to tedy sakra v Čechách!“ A najednou zaznělo: „Tak si pro to pojdte, je to vaše!“ A ono nic, Láďa dál podpíral sloup a nevěřícně koukal na pana Cibulku. Tak mu to ještě zopakoval: „Tak pojdte, jste to opravdu vy!“ Myslím, že dodnes neví náš pan starosta jak se na jeviště dostal, jen jsem zpozorovala, že když si po cestě zapínal sako, tak se mu řádně třásla ruka.

Po nezbytných gratulacích, focení a oficialitách si přinesl krásný billboard s maketou auta se slovy: „Jdu na panáka.“ Jen na okraj, nebyl ten večer jediný a gratulace stíhala gratulaci. A došlo i na vysvětlení panu Cibulkovi, kdeže jsou ty Nerestce. Domů jsme nejeli v půl jedné, ale ve dvě hodiny. A pokračování bylo druhý den, jak již mnozí víte a celý příběh jste se dozvěděli na posezení k MDŽ.

Slavnostní předání auta se uskutečnilo 31. března v sídle hlavního sponzora CB Auto v Českých Budějovicích. Přítomen byl i hlavní pořadatel Plesu starostů pan Jan Jílek, starosta obce Jankov, Produkce 1, Jihočeská televize a zástupci Jihočeského kraje. Atmosféra byla příjemná a nám nezbyvá nic jiného než všem zainteresovaným upřímně poděkovat a těšit se na další ples starostů, kde však již automobil vyhrát nemůžeme. Jen na závěr je potřeba poznamenat, že pokud není přítomen starosta vylosované obce, výhra okamžitě propadá a losuje se znovu.

CB Auto

A ještě několik ohlasů od Vás:

- ✚ Dobrý den, gratulujeme k výhře auta, však si to zasloužíte! Do Nerestec jezdíme rádi i kvůli Vám a domnívám se, že naše pobyty na chalupě budou častější. S vnoučaty. J + P Hrdličkovi
- ✚ Moc gratulujeme a přejeme mnoho šťastných kilometrů – hlavně bez radarů. Šlechtovi
- ✚ Ještě jednou moc gratuluji a mám z vaší výhry upřímnou radost.....! M. B.
- ✚ Tak to je super. Velká gratulace. Mirka
- ✚ Dobrý den, upřímně blahopřejeme panu starostovi ke skvělé výhře. S pozdravem děvčata z písecké knihovny.
- ✚ Tak to velikánská gratulace!!!! Pozdrav všem Dáša Hr.
- ✚ Blahopřeji !! I.Chaloupková
- ✚ Gratuluji a mam radost jako každý nerest'ák. Jolana
- ✚ Vážený Láďo, vážená Jarko, pro obec Nerestce jste udělali mnoho, této namáhavé a nevděčné činnosti jste obětovali svůj čas, pohodlí a často i nervy. Byť věčný oponent, vaší práce si vážím, to asi víte, ale písemně jste to ještě neobdrželi. Máte radost, že pan starosta vyhrál auto pro obec, zase pro obec... To není zázrak, vyšší moc již asi musela zasáhnout, aby demonstrativně upozornila, že makáte (jak říká pan Babiš) a když konečně něco vyhrajete, tak ne pro sebe, ale zase pro obec. Když časně ráno, po napadání 10 centimetrů mokrého sněhu, vyjždím ze vrat na prohrnutou cestu a u kolny zdravím starostu jak něco kutí na radlici u multikáry, cítím se tak blbě, skoro provinile...Děkuji, že jste. Pavel Zajíček

VŠEM VÁM MOC DĚKUJEME ZA BLAHOPŘÁNÍ K VÝHŘE A DOUFAME, ŽE AUTÍČKO BUDE DOBŘE SLOUŽIT NAŠÍ MALÉ VESNIČCE.

ANGLIE OČIMA HEDVIKY KOVÁŘOVÉ

Část čtvrtá - Jak jsem chtěla na Lvího krále

Dnes bych Vám ráda vyprávěla jeden z nejlepších a zároveň nejzajímavějších zážitků, co mě v Londýně potkal. Ačkoli jsem navštívila i Hampsteadské divadlo a hru Hello/Goodbye, která byla super už jen proto, že měla titulky, takže se mi lépe rozumělo, přesto muzikál měl příběh, a to nejen samotné představení, ale celková situace. No posuďte sami.

Zrovna když jsem byla s hostitelskou matkou (dále jen HM) nakupovat, protože ona kvůli klidu o Rosh Hasana nesměla, vzali jsme si u obchoďáku noviny zdarma. HM po přelétnutí nejdůležitějších zpráv a reklam noviny odložila, ale já proto, že jsem se všemožně snažila zlepšit angličtinu, jsem četla vše, včetně inzerce. :D A na zadní straně novin jsem uviděla reklamu na muzikál Lví král, kterých bylo po Londýně plno, hlavně v metru. A jak se tak snažím přeložit veškerý text, uvědomím si, co čtu. V Londýně bude 15leté výročí od uvedení Lvího krále v hlavním městě a kvůli této příležitosti společnost Walta Disneyho daruje 750ti lidem, každému po dvou volných vstupenkách na jubilejní představení. Na tento muzikál jsem slyšela jen samou chválu, ale po zhlédnutí kresleného filmu jsem však moc nadšená nebyla. Nicméně děj znám, s porozuměním by tedy neměl být problém, tak proč to nezkusit? Však je to zážitek a o to jde.

Podmínkou bylo, aby se dotyčný dostavil v pondělí v 8:30 hodin ráno do divadla Lyceum, kde dostane pořadové číslo, na jehož základě si vyzvedne vstupenky.

Ihned jsem tedy HM na tuto akci upozornila, přičemž ona reagovala tak, že bych to měla zkusit. Mladší kluk má prý zrovna ve škole volno, a jelikož bude u prarodičů, není proto nutno, abych byla doma, a tak na těch pár hodin můžu odložit své povinnosti. Nadšeně jsem souhlasila a víc jsme se o tom nebavili. Vzpomněla jsem si na to až den před a uvědomila si, že bych měla vstávat ve 4:30, jelikož se fronty mohly tvořit až od 6:00. V pět jsem odcházela z domu, 40 minut strávila v metru a pak půl hodiny hledala cestu k divadlu. Byla jsem v Londýně teprve dva týdny, město jsem neznala a v šest ráno jsem deštěm bloudila tmou sedmimilionového města a nevěděla pořádně, kam jdu. Díky mapkám, kterými je město poseto na každých sto metrech jsem kolem Temže došla do cíle po půl sedmé a zařadila se do fronty, která vedla kolem tří stran zmíněného divadla. Dle mého názoru by jich bylo mnohem více, kdyby většina lidí nepřelétla oznámení pouze jako obyčejnou reklamu.

Jak se postupně začalo rozednívat, organizátoři v neustálém dešti, větru a zimě obcházelí frontu a nabízeli nejprve kávu a čaj, poté koblihu plněnou marmeládou a nakonec každému ve frontě dali náramek s pořadovým číslem. Na mě vyšlo číslo 767! Znamenalo to, že mám před sebou 16 lidí, kteří se nesmí dostavit pro lístky, jinak na mě nezbydou. Šance to byla celkem veliká, proto jsem čekala dál.

Těsně před osmou hodinou jsem měla telefon od hostitelského otce: „Můžeš mi říct, kde jsi? To, že má syn prázdniny a ty ho nemusíš brát do školy, neznamená, že máš volno a nebudeš pracovat! Ihned se musíš vrátit domů!“ Moji odpověď, že jsem myslela, že můžu jít, když mi to paní dovolila, ani nenechal dopovědět, znovu mě upozornil na mé nezodpovědné chování a zavěsil. Do pěti minut jsem měla hovor od HM, zda stojím v té frontě na muzikál, že prý akorát nevěděli, kde jsem, protože na to zapoměla. Celá vykulená jsem netušila, co jí na to říct a už vůbec, co si o tom myslet. Je tedy problém nebo není? U nich byl trochu zádrhel v tom, že spolu neuměli pořádně komunikovat. Samozřejmě jsem ve frontě zůstala, pokud budu mít průšvih, tak už to nezachráním.

Každopádně o další dvě hodiny později jsem se konečně dostala na řadu a obdržela dva lístky do třetí řady na první balkón, kam jeden lístek obyčejně stojí asi 2800,-Kč! Nedivím se a zároveň jsem vděčná, že někdo nevydržel v dešti a zimě čekat.

Domu jsem se dostala v 11, ale komu to vadilo, když byli všichni v práci? :) Svou práci jsem stihla a o propustku jsem se dovolila. Nechápal jsem proto ten vzniklý problém. Nakonec po příchodu rodičů o tom nepadlo ani slovo a ráno se otec akorát zmínil, že o ničem nevěděl.

Na samotné představení následující neděli jsem pak pozvala HM za to, že mi dovolila do té fronty jít a také proto, že jsem v Londýně ještě nikoho neznala.

V zadaný den jsme tedy vyšly dřív, abychom si stihly dát ještě oběd, ale jelikož mívalo metro o víkendech výluky, na zmíněný oběd zbylo pouze 20 minut. V restauraci Le Pain Quotidien na Covent Garden proto HM poprosila číšnici, zda by nám nedoporučila jídla, která jsou nejrychleji připravená, a já nestačila zírat, když nám číšnice přinesla vybraná jídla do pěti minut a přednostně nás obsloužila i nápoji, zatímco restaurace byla jinak narvaná lidmi a u vchodu čekali další na usazení poté, co se někdo zvedne. Dezert nám pak zabalili do krabičky, kterým jsme si zpestřily přestávku v divadle a vyrazily jsme na představení.

Muzikál mě ohromil. Takhle já si představuji umění. Tohle byla naprosto brilantní ukázka toho, proč stojí za to ty tři tisíce utratit, proč je to neustále vyprodané, a že není zapotřebí ani v dnešní době automatizace za každou cenu. Nechci naše umělce hanit, já si jejich umění vážím, ale tohle se naprosto nedalo srovnávat. V českých muzikálech zpěváci chodí ze strany na stranu a tanečníci tancují. Prostory jsou malé, kulisy se v posledních letech spíše promítají na stěny a hudba hraje z reproduktorů.

Zato tady tancovali úplně všichni, do toho zpívali, a jelikož šlo o zvířata, nosili masky, kostýmy a museli se naučit i co nejvěrnější pohyby šelem. Místo projektoru hra světél a stínů, perspektivy, barev, kulis, kostýmů, loutek, prostoru a k tomu hrál živý orchestr. Tito lidé jsou opravdoví mistři svého řemesla, opravdu něco umí. Bylo to dokonalé po všech stránkách.

Vedle toho naše muzikály vypadaly poněkud domácky. Abych jim tam přece jen něco utratila za péči ve frontě a krásné představení, koupila jsem si jako suvenýr přívěsek na klíče. :) Že jsem se nerozšoupla? Naopak. Suvenýr za 350 korun je podle mě dost. :D

Ing. Hedvika Kovářová

Vyhrazujeme si právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb Zpravodaje. Dvacáté číslo vychází 10.4.2016 Vydává Obec Nerestce. Tel. 608 084 288, 732933454, e-mail: nerestce@volny.cz. Zpravodaj není periodikum a vychází dle potřeb obecního úřadu. Distribuce zdarma, příspěvků se však nezříkáme. Ve Zpravodaji je možno zveřejnit za poplatek reklamu. Toto číslo pro Vás připravila: Ing. Jaroslava Macounová. Svými příspěvky číslo obohatili: Vladimír Macoun, Eliška Felbábová, Hedvika Kovářová.

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY MAJITELE PSŮ

Protože se opět zvýšil pohyb psů po obci i mimo obec bez řádného zabezpečení a byly vzneseny stížnosti z řad občanů, schválilo ZO obce novou Vyhlášku o pohybu zvířat. Zastupitelstvo obce upozorňuje občany, že další přestupky budou řešeny přestupkovou komisí. Majitelé si svá zvířata musí zabezpečit. Pokud se bude pes pohybovat po veřejném prostranství, musí být na vodítku nebo musí mít náhubek a mít řádný dohled. (Veřejnými prostranstvími jsou zejména ulice, parky, sady a veřejná zeleň, jakož i jiné plochy volně přístupné bez omezení).

Dále upozorňujeme, že budou u obecního úřadu a v lesoparku umístěny sáčky na psí exkrementy. Žádáme proto majitele psů, aby dodržovali pořádek v celé obci. Není jistě nic příjemného, když jdete na procházku a přinesete si voňavou nadílku na botách. Dále upozorňujeme, že platí přísný zákaz vodění psů na dětské hřiště!!! Děkujeme.

Mirovický kostel se rok po požáru proměňuje

.Autor: Stanislava Koblihová

Kostelu Církve československé husitské (CČSH) v Mirovicích se rok po požáru vrací původní funkcionalistická podoba z roku 1937. Místo vyhořelé sedlové střechy už je rovná. Po celý rok obnovu kostela podporovali jak místní, tak lidé z celé republiky. V sobotu vyjádřili někteří podporu i tím, že si přišli nakoupit do kulturního domu na dobročinný bazar.

„Když si vzpomenu na den, kdy začal kostel hořet, mám husí kůži. Ve městě nefungovaly mobilní telefony, starosta byl

nedostupný, tak se všichni obraceli na mě, protože mně telefon fungoval," zavzpomínala při zahájení bazaru místostarostka Marie Hrdinová. Se střechou shořelo i zařízení mobilního operátora.

Starosta Zdeněk Bárta sice neměl po nějakou dobu funkční telefon, ale přímo na místě spolupracoval s hasiči. Vzpomínal na to i správce kostela Miroslav Felcman, který bydlel na faře: „Nemůžu zapomenout na to, jak kostel ještě hořel a starosta mi hned nabídl byt v domě s pečovatelskou službou." Ten den byl po noční službě. Měl štěstí, že se včas probudil. Připomněl i obrovskou lidskou solidaritu, se kterou se v té době setkával.

„Pro ty, kdo přispěli částkou deset tisíc a více korun nebo odpracovali sto a více hodin, je připraven klíč od kostela. V současné době je už dvacet jednotlivců a organizací, kteří klíč dostanou," uvedla koordinátorka projektového řízení a grantové politiky Plzeňské diecéze CČSH Lenka Hanusová. V prostorách kostela odpracovalo loni 31 dobrovolníků celkem 1108 hodin práce a ušetřili tím tak husitské farnosti statisíce korun, které pak byly investovány do rekonstrukce. „Velký kus práce odvedli také dva mladí muži, shodou okolností profesionální zedníci, zapojení v rámci alternativního trestu z probační a mediační služby v Písku. Město Mirovice zapůjčilo zdarma lešení, čisticí materiál a hygienické prostředky darovali místní lidé i firmy," shrnula koordinátorka projektového řízení a grantové politiky Plzeňské diecéze CČSH Lenka Hanusová.

Od září pracuje na rekonstrukci podle návrhu architekta Zbyňka Skaly strakonická firma Aldast.

„V současné době je hotová střešní konstrukce s integrovaným světlíkem ve tvaru kříže nad hlavní lodí kostela, stropy nad prvním a druhým patrem fary, podlaha kostela, částečně je dokončena kanalizace, podlahy místností fary a začíná se s rekonstrukcí věže," uvedla Lenka Hanusová. Firma by měla skončit v červenci. „Další etapy bychom chtěli dokončit svépomocí a se zapojením místních firem. Rozhodli jsme se také požádat o finanční pomoc Jihočeský kraj," dodala Lenka Hanusová. Podle ní si přejí, aby byl kostel na dlouhá desetiletí důstojným místem pro setkávání, kulturní a duchovní akce pro Mirovicko, Plzeňskou diecézi CČSH i pro všechny věřící nebo hledající.

V původním objektu chyběla například společenská místnost, pokoje na přespávání, hygienické zázemí a parkovací místa. Nyní to bude součástí zrekonstruované fary. Slavnostní otevření kostela by se mělo uskutečnit 28. září za účasti patriarchy CČSH, biskupského sboru, kněží, laiků, zástupců z Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, hostů a veřejnosti.

Celkové náklady

Prostřednictvím sbírek, dotací, příspěvků a bezúročných půjčky Plzeňské diecéze se podařilo získat téměř 10 milionů korun. Dary přichází z celé republiky, od fyzických osob, náboženských obcí, farností, sborů, diecézí, z jiných církví i podnikatelských subjektů.

K plánovanému finálnímu stavu chybí ještě přibližně pět milionů.

Před rokem

Předvelikonoční čas byl loni pro obyvatele Mirovic a především pro mirovickou náboženskou obec Církve československé husitské (CČSH) dramatický. Od úterý 31. března odpoledne až do rána 1. dubna, po devatenáct hodin, bojovali profesionální a dobrovolní hasiči s ničivým požárem střechy kostela. Jejich práci komplikoval silný vítr, který opakovaně mezi trámy rozdmýchal téměř uhašený oheň. Díky jejich práci se podařilo od ohně uchránit rodinné domky, které jsou v těsné blízkosti kostela. Z kostela však zůstaly jen obvodové zdi.

Příčinou požáru byl přizděný trám do komína.

SUDOKU

7	2	3	8	9		6		5	9		6	2			7		
8	4		1	6	5			7		4			9	6		8	
	6	5	7		2	9	8	4		1	3		5			9	2
9			5	1	3	7	4	6	4		1	6	2				8
6	1	4	9	7	8	3	5			8			3			7	4
5	3	7	2		6	1	9	8	7	3	5		4			6	1
3		6	4	5	1		2		3		9		7				6
2	5	1	6	8		4	7	3			8	4			3	5	9
	9	8	3	2	7	5	6			6			1		8	2	

POZVÁNKY

OKRSKOVÉ HASIČSKÉ CVIČENÍ

4. června 2016
Nerestce – hřiště

OBČERSTVENÍ – NEVÍDANÉ VÝKONY- HUDBA

STAVĚNÍ MÁJKE

30. dubna 2016
16:00 příprava a zdobení májky
18:00 vztyčení májky

POMOCNÍCI JSOU VELMI VÍTÁNI !!!

POUŤOVÉ POSEZENÍ

30. července 2016
Začátek 20:00h

POUŤOVÝ SRANDOMAČ

30. července 2016
Začátek 15:00 h

STRAŠENÍ

6. srpna 2016